

פסטיבל בר

בין הגילויים שנודעו השבוע אודות סגן אלוף ד"ר ישראל בר הושמע סיפור ש נראה ממבט ראשון כדמיוני: שאמו של בר חיה בארץ, נשואה ליהודי אשר עלה לפני שנים מספר מרומניה. לפי אותו סיפור, נעצרו שלושת בניו של אביו החורג של בר, שוחררו לאחרונה והגיעו ארצה. אחרי מאמצים מרובים הצליח עתונאי לאתר את האב החורג, ככובען בשם זינגר שביח מלאכתו נמצא ברתי קלישר בתל-אביב. האם אדוני נשוי לאמו של בר? נשאל זינגר. "כן" היתה התשובה. גם יתר הפרטים בסיפור התאמתו. "האם אדוני יודע שבר נאסר?" שאל זינגר שוב. "לא! מתי? לאיזה בר אתה מתכוון?" נבהל הכובען. "לבר שעובד בהארץ". "זה לא יכול להיות", אמר זינגר, "הרי רק היום ראיתי את ברך". רק אז התברר שהכחנה לכתב הארץ, ברוך בר... בין האנשים שהצטופפו במוצאי-שבת האחרון ברחוב דיזנגוף, נראה גם מנהל התיאטרון הקאמרי, יעקב אג"ן, מי שהיה בשנים הקודמות מארגן חגיגות יום העצמאות. בלב המהומה הכללית, והאווירה החגיגית המזוהה שאפפה את הנוכחים, ניגש ידיד אל אגמון, הטיח לעברו: "אתה רואה שגם בלי ארגון שלך ובלי תקציב של מינהל ההסברה אפשר לארגן פסטיבל בר". . . את המפלגה הליברלית העתידה לקום, אחרי איחוד הציונים הכלליים עם המפלגה הפרוגרסיבית, הגדיר השבוע אליעזר ליכנה כלהלן: "הם כמו זוג שנישא בנעוריו והתגרש. אחרי הרבה שנים, כששני בני-הזוג כבר הודקנו, הם מחליטים להינשא שנית. זה מאוד גועל ללב. זה אפילו סיפור יפה. אבל ילדים לא ייצאו מזה". . . שיטה חדשה למציאת מים בישראל, גילה ראש עיריית רמת-גן, אברהם קריניצקי. סיפור הוא כיצד נחפרה הבאר בפארק הלאומי ברמת-גן. ה"מומחים קבעו כי אין שום סיכוי למצוא מים במקום. לקחתי אבן וזרקתי אותה. הוריתי לחפור מיד במקום נפילתה ולקחתי עלי את האחריות לכל ההוצאות. המומחים צחקו במשך כל זמן הקידוח עד שנתגלו מים". . . סיפור מאוצר אגדות העתונות העברית, סיפור השבוע עורך הבוקר, גב"ר יואל ציפרוני. היה זה לפני 16 שנה. ציפרוני ואריה דיסנצ'יק, כיום עורך מעריב ואז מעורכי הבוקר, היו האחראים על החומר המערכתי בעתון. אולם הם חזרו בלילה ממסע לים המלח ונשארו בירושלים. עורך הלילה בבוקר היה אותו יום ברוך קרופניק (קרוא). בבוקר השכימו ציפרוני ודיסנצ'יק והחלו לעיין בעתוני-הבוקר. הכריזת הראשית היתה: פצצת אטום הוטלה על הירושמים. רק בעתון אחד לא הופיעה הידיעה — בבוקר. מיהר ציפרוני לצלצל אל קרוא, שאלו: "האם לא קיבלת ידיעה על פצצת האטום?" "כן, קיבלתי", השיב קרוא. "אז למה איננה בעתון?" "היא ישנה", השיב קרוא. "איפה?" זעק ציפרוני, "במדור בקצרה" היתה התשובה. ציפרוני עלעל שוב בעתון — ואומנם, במדור הידיעות הקצרות, תחת הכותרת: "מהפכת סדום" הופיעו כמה שורות על הפצצת הירושמים. "השתגעתי?" שאל ציפרוני את קרוא, "האם אתה לא מבין שזו נקודת-מיפנה בעולם?" "מה יכול תי לעשות?" התנצל קרוא. "ברגע האחרון הביאו לי נאום של ישראל רוקח. אז שמתי אותו בכותרת ראשית. רוטר לא יבוא אלי בטענות!"

★ ★ ★

גמזו והאמנים

מי הוא האדם החולש על חיי אמן בישראל? ראל מתחילתם ועד סופם? הדבר יכול לישמש כפארודיה, לולא היתה זו המציאות עצמה — הד"ר חיים גמזו. בחוגי התיאטרון נוהגים לאחרונה לספר את הסיפור הבא: צעיר אחד, מחליט להיות אמן. הוא מצטרף ללהקה צבאית, שר שם שירים של יוסף גמזו, בנו של חיים, ומקבל ביקורת מעודדת — מחיים גמזו. הוא מצטרף לבית הספר הגבוה לאמנות הדראמה, אותו מנהל — חיים גמזו. הוא מצטרף לתיאטרון, וב"הופעתו נקטל בביקורת של — חיים גמזו. הוא עונה על שאלון לסקר התיאטרון בישראל, ראל, אותו עורך — חיים גמזו. הוא מת' יאש, מחליט להיות צייר, זוכה לביקורת — מחיים גמזו. הוא מחליט להוציא את ציוריו בספר, וההוצאה מכניסה בו הקדמה — מאת חיים גמזו. כשהוא רוצה למסור את ציוריו לתערוכה בחו"ל, הוא חייב ל-

(המשך בעמוד 14)

... כאובן אני מעשנת אסקו
אסקוט טעויה יותר
טובה יותר!

אסקוט - הנה סיגרית הפילטר המשביעצון

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד.
136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ ת"א,
פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.